STRATEGIA DZIAŁAŃ MAJĄCYCH NA CELU UTRZYMANIE I/LUB WZMOCNIENIE ZIDENTYFIKOWANYCH WARTOŚCI OCHRONNYCH (HCV)

Kategoria HCV	Zaliczone obszary	Zasady postępowania
HCV 1.1	Rezerwaty przyrody: - Krępak - Turnica - Reberce - Chwaniów - Na Opalonym - Nad Trzciańcem - Kalwaria Pacławska - Kopystanka	Obszary, gdzie priorytetem jest ochrona przyrody. Teren wyłączony z zabiegów gospodarczych, wszelkie podejmowane działania wynikają z przyjętych celów ochrony poszczególnych rezerwatów. Działania ochronne realizowane wyłącznie na podstawie planów ochrony rezerwatu lub wydanych przez właściwą Regionalną Dyrekcję Ochrony Środowiska zadań ochronnych. Udostępnienie terenu wyłącznie na podstawie Zarządzenia Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska o udostępnieniu wskazanych obszarów rezerwatów. Zadania ochronne sporządzono tylko dla Rezerwatu Kalwaria Pacławska.
	Użytki ekologiczne	Na terenie użytku obowiązują zasady wskazane w akcie powołującym. Działania możliwe do realizacji wynikają z potrzeby ochrony celu powołania użytku. Dopuszczalne działanie ochronne przyjmuje się koszenie łąk.
	Obszary ustanowione (wydzielone) na podstawie własnych decyzji	Działania zgodne z przyjętymi dla nich sposobami gospodarowania oraz celem ich wyznaczenia.
HCV 1.2	Strefy ochrony ostoi, miejsc rozrodu lub regularnego przebywania gatunku objęte ochroną całoroczną	W strefach ochronnych zadania gospodarcze oraz ochronne wykonywane są na podstawie ustawy o ochronie przyrody i aktów wykonawczych: - w strefach całorocznych przez cały rok. W przypadku ustanowionych stref, których granice nie pokrywają się z wydzieleniami, ograniczenia obowiązują wyłącznie na obszarze strefy.
	Stanowiska szczególnie cennych gatunków chronionych	W przypadku gatunków chronionych do kategorii zalicza się kluczowe obszary występowania gatunku, obejmując wydzielenie leśne jako stanowisko. W obszarze stosuje się modyfikacje działań gospodarczych wynikające z regulacji np.: Rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 27 marca 2023 r. w sprawie wymagań dobrej praktyki w zakresie gospodarki leśnej, Zarządzenia Dyrektora RDLP w Krośnie nr 28/2014 z dnia 2 grudnia 2014 z póź. zm.
HCV 2.1	Duże, spójne kompleksy leśne o znaczeniu krajobrazowym i funkcjonalnym, w tym wybrane obszary Natura 2000 oraz lasy w parkach krajobrazowych (powyżej 10 tys. ha)	Zadania wykonywane w ramach spójnych kompleksów leśnych zgodne z obowiązującym planem urządzenia lasu. Z uwagi na fakt iż ten dokument posiada strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko, stanowiącej formę analizy krajobrazowej, jest on zgodny z istniejącymi dla obszarów Natura 2000 planami zadań ochronnych. Realizacja zapisów wewnętrznych uregulowań (np: Zarządzenie Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Krośnie nr 28/2014 z dnia 2 grudnia 2014 z póź. zm.) oraz planów ochrony parków krajobrazowych.

HCV 3.1	Leśne siedliska przyrodnicze priorytetowe z I zał. Dyrektywy Siedliskowej	Wyłączone z użytkowania, dopuszczone są tylko działania ochronne zgodnie z obowiązującym planem zadań ochronnych Natura 2000, uwzględnionym w planie urządzenia lasu. Poza obszarami Natura 2000 siedliska wyłączone z użytkowania gospodarczego. Uwaga techniczna: część płatów siedlisk nie pokrywa się z wydzieleniami. Z przyczyn technicznych do kategorii HCV zaliczono całe wydzielenia jednak ograniczenia obowiązują w zaewidencjonowanych płatach siedlisk. Służba Leśna zna granice siedlisk w wydzieleniach.
HCV 3.2	Pozostałe leśne siedliska przyrodnicze z I załącznika Dyrektywy Siedliskowej:	Na obszarach Natura 2000 realizowane są działania zgodne z aktualnym planem zadań ochronnych Natura 2000, uwzględnionym w planie urządzenia lasu. Poza obszarami Natura 2000 oraz na obszarach bez planu zadań ochronnych zadania gospodarcze zgodne z planem urządzenia lasu poddanemu strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko oraz uregulowaniami wewnętrznymi (np: Zarządzenie Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Krośnie nr 28/2014 z dnia 2 grudnia 2014 z póź. zm.)
	Nieleśne siedliska przyrodnicze z I załącznika Dyrektywy Siedliskowej, mogące wymagać czynnej ochrony	Działania ochrony czynnej wynikające z potrzeb zachowania siedliska: - na obszarach Natura 2000 zgodnie z planem zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000, lub jeśli go brak zgodnie z wymogami programów rolnośrodowiskowych lub projektów środowiskowych, zgodnie z zapisami poradników ochrony siedlisk (Ministerstwo Środowiska). - poza obszarami Natura 2000 zgodnie z wymogami programów rolnośrodowiskowych lub projektów środowiskowych.
HCV 4.1	Wskazane obszary o znaczeniu wodochronnym	Podejmowane działania mają chronić zasoby wodne i siedliska hydrogenicze: -utrzymanie trwałej roślinności leśnej (rębnie złożone, ze średnim, długim i bardzo długim okresem odnowienia od 11 do ponad 40 lat) popierające zróżnicowaną strukturę gatunkową, wiekową i przestrzenną lasu, cięcia inicjujące i popierające odnowienie naturalne, promowanie gat. domieszkowych i biocenotycznych, punktowe przygotowanie gleby pod odnowienia z sadzenia lub odstępowanie od przygotowania gleby (w uzasadnionych przypadkach); - niestosowanie zrębów zupełnych (rębni I); - wyznaczenie stałych szlaków zrywkowych, ograniczenie zrywki w okresach dużego uwilgotnienia, ograniczenia lokalizacji składowania drewna w pobliżu wód; - wyznaczenie buforów wokół naturalnych cieków i zbiorników wodnych, bagien, torfowisk buforów o

		szerokości 25 metrów., nie stosuje się tam rębni zupełnych i gniazd z cięciami zupełnymi. Uwaga techniczna: z przyczyn technicznych, bufory, które często stanowią jedynie fragment wydzielenia nie zostały zaznaczone na mapie jako całe wydzielenia.
HCV 4.2	Obszary pełniące funkcje glebochronne: gleby organiczne, torfowe, murszowe, mułowe, mineralno-organiczne; strome stoki, zbocza, jary, wąwozy, obszary zagrożone erozją wodną i wietrzną, osuwiska, lasy rosnące w strefie górnej granicy lasu oraz obszary chroniące zasoby węgla w glebach organicznych	Zadania winny być uwzględnione podczas opracowania planu urządzenia lasu. Gospodarkę leśną prowadzi się w sposób ograniczający ryzyko erozji wodnej i wietrznej, degradacji gleb, uruchamiania procesów osuwiskowych, przesuszenia gleb organicznych, utraty zasobów węgla zgromadzonych w glebach organicznych. Na stokach, zboczach, wąwozach i terenach zagrożonych erozją należy: zachować trwałe pokrycie roślinnością leśną, ograniczać sposoby cięć do częściowych, gniazdowych, brzegowych, przerębowych, dostosowywać technologię prac leśnych do warunków terenowych, tj. preferować rębnie złożone ze średnim, długim i bardzo długim okresie odnowienia, preferować odnowienia naturalne, ograniczać mechaniczne uszkodzenia gleby, zakaz prac zrywkowych w warunkach nadmiernego uwilgotnienia, unikać wykonywania szlaków zrywkowych zgodnie ze spadkiem stoku. Na glebach organicznych i terenach hydrogenicznych należy: utrzymywać właściwe stosunki wodne, unikać działań powodujących odwodnienie, ograniczać ingerencję powodującą mineralizację gleb organicznych, zachowywać funkcję retencyjną siedlisk bagiennych i torfowiskowych.
HCV 6.1	Zabytki, stanowiska archeologiczne, miejsca historyczne	Działania zgodne z przepisami o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz decyzjami konserwatora zabytków
HCV 6.2	Wartości kulturowe społeczności lokalnych	Zakres działań zgodny z wspólnymi ustaleniami z przedstawicielami lokalnej społeczności, w szczególności z Zespołem Lokalnej Współpracy na etapie przygotowania planu urządzenia lasu.
W przypadku nakładania się na siebie kilku kategorii HCV przyjmuje się zasady postępowania zapewniające utrzymanie wszystkich zidentyfikowanych wartości ochronnych. W przypadku rozbieżności stosuje się rozwiązanie najbardziej korzystne dla zachowania danej wartości HCV.		